

а вмѣсто платно опънахъ намѣтката си. Това изплаши негритѣ и тѣ се раздвижиха. Вземаха греблата си и се качиха въ лодката. Азъ седнахъ на борта, вѣтърътъ наду платното и лодката се понесе по гладката повърхнина на езерото.

Плувайки край брѣга, ние изведнажъ видѣхме слонъ, който се кжпѣше въ езерото. Той бѣше толкова дълбоко влѣзълъ въ водата, че едва главата и хобота му се виждаха. Щомъ се приближихме, той съвсемъ се изгуби; виждаше се само края на хобота му.

Недалечъ отъ него ние видѣхме още цѣло стадо слонове. Азъ ги преброихъ. Тѣ бѣха около 14 великана съ грамадни бѣли зжби. Всички се кжпѣха заедно въ малкото езеро, което се отдѣляше отъ голѣмото съ малка пѣсъчна ивица. Накарахъ гребцитѣ да каратъ лодката близо край брѣга, за да мога по-отблизо да се порадвамъ на тази хубава картина. На около двесте крачки отъ насъ ние видѣхме въ високата трева още 7 слона, а другитѣ все още продължаваха да се кжпятъ. Тѣ взимаха съ хоботитѣ си вода и обливаха гърбоветѣ и плещитѣ си.

Когато отминахме това мѣсто, азъ видѣхъ на брѣга да лежи единъ голѣмъ крокодилъ. Нашата лодка го събуди и той бърже се хвърли въ водата. Отплува на около 25 крачки и си показва главата надъ водата. Не бѣхъ увѣренъ въ изправността на пушката си, защото дълго време бѣше стояла на влага, но при все това азъ я грабнахъ и се прецелихъ малко задъ главата на крокодила. Пушката се оказа въ изправностъ и куршумътъ полетѣ право на целта. Чудовището метна бързо опашката си, обърна се съ корема нагоре и бавно запотѣва надолу.